

СЛУЖ

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

50263
"Службени весник" N190

91001 Скопје
таб 51

Петак 13. децембар 1991.

БЕОГРАД

БРОЈ 89

ГОД. XLVII

Цена овом броју је 60 динара. – Претплата за 1991. годину износи 2.780,00 динара. – Рок за рекламације 15 дана. – Редакција: Улица Јована Ристића бр. 1. Пошт. фах 226. – Телефони: Централна 650-155; Уредништво 651-885; Служба претплате 651-732; Телекс 11756; Телефакс 651-482

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ“ излази у издању на српскохрватском, односно хрватскокрпском, словеначком, македонском, албанском и мађарском језику. – Огласи по тарифи. – Жиро-рачун код Службе друштвеног књиговодства 60802-603-21943

899.

На основу члана 316. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и члана 106. став 1. тачка 6. и став 2. Закона о општенародној одбрани („Службени лист СФРЈ“, бр. 21/82 и 11/91), Председништво СФРЈ, на седници одржаној 10. децембра 1991. године, донело је

НАРЕДБУ

О АНГАЖОВАЊУ ДОБРОВОЉАЦА У ОРУЖАНИМ СНАГАМА СФРЈ ЗА ВРЕМЕ НЕПОСРЕДНЕ РАТНЕ ОПАСНОСТИ

1. У складу са одредбама члана 119. Закона о општенародној одбрани, за време непосредне ратне опасности, Југословенска народна армија и Територијална одбрана попуњавају се и добровољцима који се по ступању у јединице и установе оружаних снага СФРЈ у свему изједначавају с војним лицима, односно војним обвезницима.

2. Добровољци се примају у оружане снаге СФРЈ по поступку прописаном за пријем војних обвезника, с тим што се лице које жели да ступи у оружане снаге СФРЈ јавља војнотериторијалном органу надлежном за место у коме борави војни обвезник.

3. Доброволац може бити распоређен у јединицу или установу оружаних снага СФРЈ на одговарајућу дужност и задатак према захтевима попуње и потребама службе оружаних снага СФРЈ.

4. При ступању у јединицу или установу оружаних снага СФРЈ, доброволац који раније није дао свечану обавезу у смислу прописа којима је уређена служба у оружаним снагама СФРЈ дужан је да свечану обавезу да пред својим претпостављеним старешином. На задатке који захтевају употребу оружја може се распоредити доброволац који је положио свечану обавезу и завршио одговарајућу обуку.

5. Доброволац који по одредбама ове наредбе ступа у јединицу или установу оружаних снага постаје војно лице и носи војну униформу и јединствене ознаке припадника оружаних снага СФРЈ, и има сва остала права и дужности лица на служби у оружаним снагама СФРЈ.

6. Добровољцу престаје служба у оружаним снагама СФРЈ:

1) ако на основу налаза и оцене војно-здравствене установе буде утврђено да је неспособан за службу у оружаним снагама СФРЈ, односно за дужност коју врши;

2) када он то захтева, а постоје законом утврђени разлози због којих се војном обвезнику одлаже или прекида вршење војне службе;

3) када престане потреба за његовим ангажовањем у оружаним снагама СФРЈ.

Добровољцу може престати служба у оружаним снагама СФРЈ по његовом захтеву ако потребе службе то омогућавају.

7. Добровољачки састави који су сада ангажовани ван оружаних снага СФРЈ на извршавању одређених војних задатака и добровољци који се сада налазе у јединицама или установама оружаних снага СФРЈ дужни су да, у року од 10 дана од дана ступања на снагу ове наредбе, ускладе

свој положај у оружаним снагама СФРЈ са одредбама ове наредбе.

У истом року, са територије за коју су одговорне команде, јединице и установе оружаних снага СФРЈ одстране се сви појединци и добровољачки састави који се не укључе у састав оружаних снага СФРЈ на начин утврђен овом наредбом.

Одредба става 2. ове тачке односи се и на добровољце који се сада налазе у оружаним снагама СФРЈ ако не поступе по одредбама ове наредбе.

8. Према лицима која се по ступању на снагу ове наредбе затекну у униформама и са ознакама припадника оружаних снага СФРЈ, а нису на законом прописан начин ступили у оружане снаге СФРЈ и свој положај регулисали у складу са одредбама ове наредбе, примениће се законске мере.

9. Овлашћује се Савезни секретаријат за народну одбрану да, по потреби, пропише упутство за спровођење ове наредбе.

10. Наредбу објавити у „Службеном листу СФРЈ“.

11. Наредба ступа на снагу даном објављивања.

Председништво
Социјалистичке Федеративне Републике Југославије

Н. број 73
10. децембра 1991. године
Београд

Потпредседник,
др Бравко Костић, с. р.

900.

На основу члана 71. Закона о привременим мерама о порезу на промет производа и услуга („Службени лист СФРЈ“, бр. 4/91), савезни секретар за финансије, у споразуму са савезним секретаром за трговину, прописује

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О ПРИМЕНИ ПОРЕСКИХ СТОПА И ПРИМЕНИ ПОРЕСКИХ ОЛАКШИЦА И ОСЛОБОЂЕЊА И О НАЧИНУ ВОЂЕЊА ЕВИДЕНЦИЈЕ, ОБРАЧУНАВАЊА И ПЛАЋАЊА ПОРЕЗА НА ПРОМЕТ ПРОИЗВОДА И УСЛУГА

Члан 1.

У Правилнику о примени пореских стопа и примени пореских олакшица и ослобођења и о начину вођења евиденције, обрачунавања и плаћања пореза на промет производа и услуга („Службени лист СФРЈ“, бр. 22/91) у члану 16. став 1. тачка 4. у загради после речи: „струјомери“ додају се зарез и речи: „клима уређаји“, а после речи: „штетњаци“ речи: „клима уређаји“ бришу се.

Члан 2.

У члану 30. после става 9. додаје се нови став 10, који гласи:

„У смислу члана 24. став 1. тачка 4. Закона, под активном каматом подразумева се приход остварен од активних камата по датим кредитима, осим прихода од камата остварених по основу вршења кредитних услуга за које је прописано пореско ослобођење, а под пасивном каматом – остварена пасивна камата по основу примљених кредита и пасивна камата по основу депозита правних и физичких лица, осим пасивних камата по основу примљених кредита за које је прописано пореско ослобођење”.

Члан 3.

После члана 69. додаје се нови члан 69а, који гласи:

„Члан 69а.

Ради састављања коначног обрачуна пореза на промет производа на мало порески обвезник обавља попис залиха производа на дан 31. децембра године за коју се врши коначни обрачун пореза на промет. Порески обвезник који због обима пословања није у могућности да попис залиха производа изврши на дан 31. децембра може попис извршити у току децембра текуће године, а најдоцније до 15. јануара наредне године.

Попис залиха производа из става 1. овог члана врши се по тарифним бројевима и истим пореским стопама.

Порески обвезник који врши попис залиха производа у току децембра текуће године или јануара наредне године дужан је да залихе утврђене пописом сведе на дан 31. децембра, и то по тарифним бројевима и истим пореским стопама.

Свођење залиха производа на дан 31. децембра врши се на следећи начин:

1) ако су залихе пописане у току децембра текуће године на вредност залиха додаје се задужење од дана пописа до 31. децембра, а одбија се вредност продатих производа за тај период;

2) ако су залихе пописане у периоду од 1. до 15. јануара наредне године на вредност залиха додаје се вредност продатих производа у том периоду, а одбија се вредност задужења за тај период.

Порески обвезник који због начина пословања није у могућности да прати наплату сваке поједине врсте продатих производа на чији се промет примењују пореске стопе по сваком тарифном броју, распоређивање вредности продатих производа од дана пописа до 31. децембра по тарифним бројевима и истим пореским стопама врши се путем коефицијента, који се добија из односа вредности продатих производа према укупној вредности пописаних залиха, ако је попис извршен до 15. јануара наредне године, односно према укупној вредности пописаних залиха коригованих за вредност задужења од дана пописа до 31. децембра, ако је попис залиха извршен у току децембра текуће године. Добијени коефицијент примењује се на вредност залиха производа по сваком тарифном броју, ако је попис залиха извршен до 15. јануара, односно на вредност залиха производа претходно коригованих за износ задужења од дана пописа до 31. децембра, ако је попис залиха производа извршен у току децембра месеца.”.

Члан 4.

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 5/1-02-287/91

5. децембра 1991. године
Београд

Заменик
савезног секретара
за финансије,
Славољуб Станић, с. р.

901.

На основу члана 35. став 2. Закона о производњи и промету опојних дрога („Службени лист СФРЈ”, бр. 13/91), савезни секретар за рад, здравство, борачка питања и социјалну политику прописује

ПРАВИЛНИК

О ЛЕГИТИМАЦИЈИ САВЕЗНОГ ИНСПЕКТОРА ЗА ОПОЈНЕ ДРОГЕ

Члан 1.

Легитимација савезног инспектора за опојне дроге (у даљем тексту: легитимација) садржи:

1) на првој страни корица утиснут грб СФРЈ, а испод грба назив:

„ЛЕГИТИМАЦИЈА савезног инспектора за опојне дроге”;

2) на првој унутрашњој страни корица место за фотографију величине 3 × 4 cm и место за потпис имаоца легитимације;

3) на првој унутрашњој страни грб и натпис „СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА”, а испод натписа назив: „САВЕЗНИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА РАД, ЗДРАВСТВО, БОРАЧКА ПИТАЊА И СОЦИЈАЛНУ ПОЛИТИКУ, БЕОГРАД”, место за уписивање регистарског броја, место за уписивање презимена, очевог и личног имена радника коме се издаје легитимација, место за уписивање датума издавања легитимације, место за стављање отисака службеног печата и место за потпис лица овлашћеног за издавање легитимације;

4) на другој унутрашњој страни одштампан члан 32. ст. 2. и 4. Закона о производњи и промету опојних дрога.

Члан 2.

Легитимација је у кожном повезу, тамноплаве боје, величине 100 × 70 mm.

Члан 3.

Образац легитимације одштампан је уз овај правилник и чини његов саставни део.

Члан 4.

Евиденцију о издатим легитимацијама води Савезни секретаријат за рад, здравство, борачка питања и социјалну политику. Евиденција садржи: име и презиме лица коме је легитимација издата, регистарски број, датум издавања и рубрику за напомене.

Члан 5.

Савезни инспектор за опојне дроге коме престане радни однос дужан је да легитимацију преда приликом пријема решења о престанку рада.

Члан 6.

Ако савезни инспектор за опојне дроге изгуби легитимацију или на други начин остане без ње, дужан је да о томе одмах, а најдоцније у року од три дана обавести непосредног старешину, да нестанак писмено образложи и да

легитимацију огласи неважећом у „Службеном листу СФРЈ” о свом трошку.

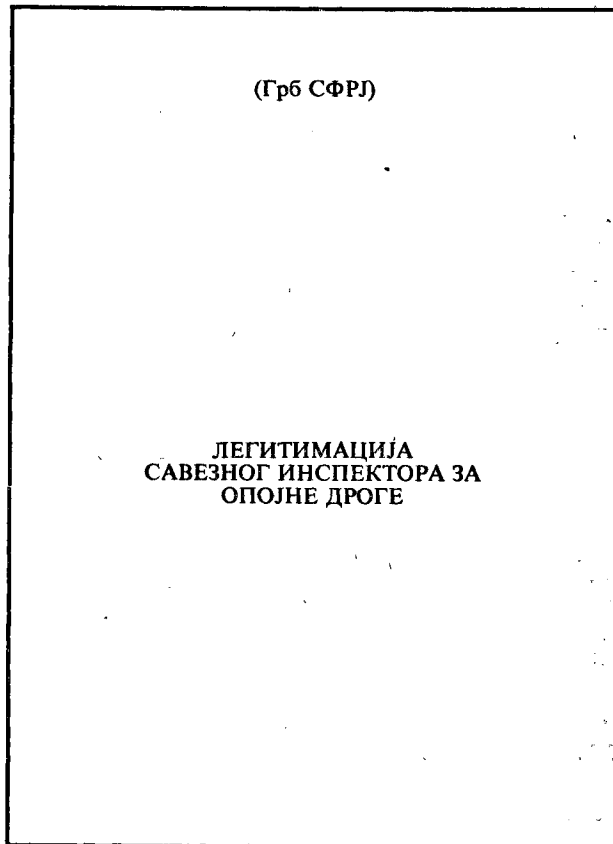
На основу потврде о оглашавању легитимације неважећом, савезни секретар за рад, здравство, борачка питања и социјалну политику издаје нову легитимацију.

Члан 7.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 4/1-02-006/91-001
24. јула 1991. године
Београд

Савезни секретар
за рад, здравство, борачка
питања и социјалну
политику,
Радиша Гачић, с. р.

Прва унутрашња страна

Прва унутрашња страна корица

(Грб СФРЈ)

СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА
РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
САВЕЗНИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА
РАД, ЗДРАВСТВО, БОРАЧКА
ПИТАЊА И СОЦИЈАЛНУ
ПОЛИТИКУ БЕОГРАД

Рег. бр. _____

_____

Презиме, очево име и лично име

_____

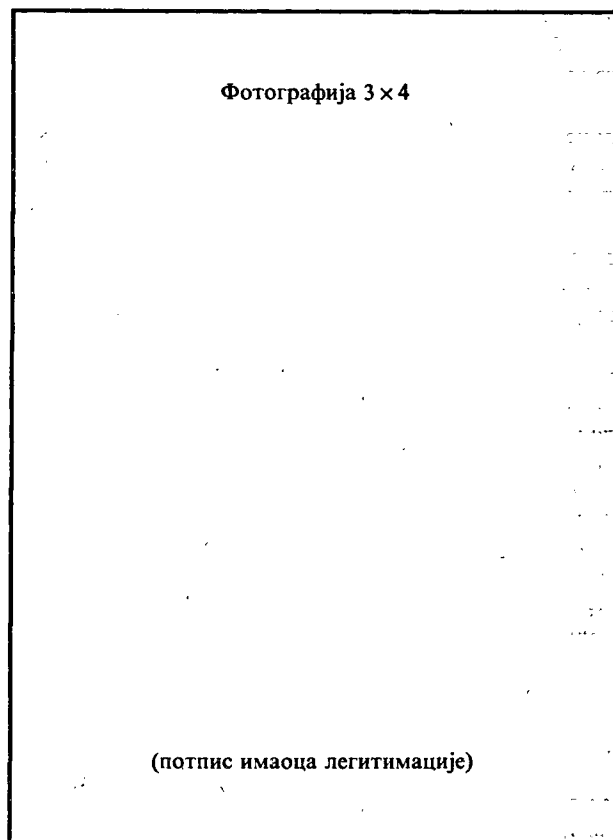
Датум издавања

МП

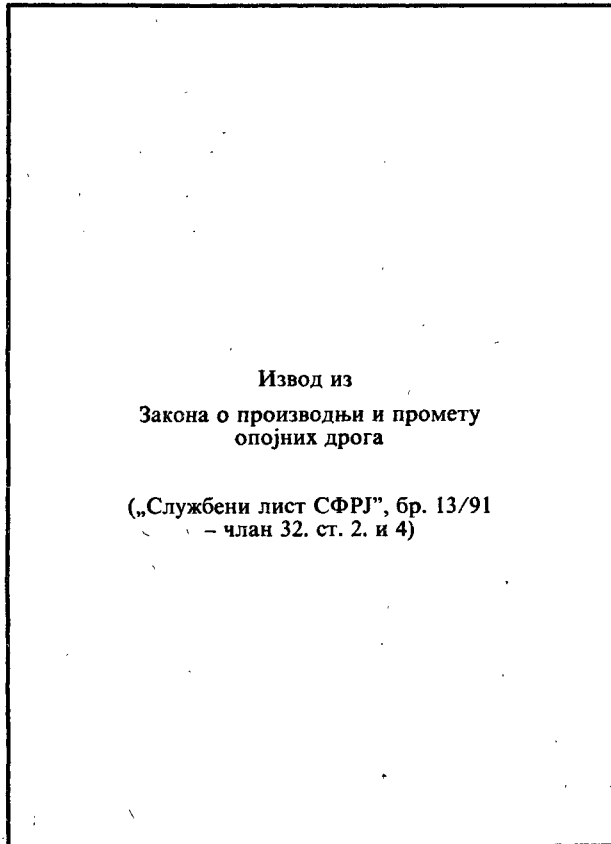
_____

потпис лица овлашћеног за издавање легитимације

Прва спољна страна корица

Друга унутрашња страна

Извод из
 Закона о производњи и промету
 опојних дрога
 („Службени лист СФРЈ”, бр. 13/91
 – члан 32. ст. 2. и 4)

902.

На основу члана 20. став 1. тачка 5. и члана 80. став 1. тачка 15. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89 и 88/89), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ПОСЕБНОЈ РЕЗЕРВИ ЛИКВИДНОСТИ ПОШТАНСКЕ ШТЕДИОНИЦЕ

1. У Одлуци о посебној резерви ликвидности Поштанске штедионице („Службени лист СФРЈ”, бр. 81/89 и 42/90) у тачки 1. на крају става 1. бришу се речи: „и у обавезним благајничким записима Народне банке Југославије”.

У ставу 2. после речи: „најмање 4%” бришу се зарез и речи: „а за благајничке записе у висини од најмање 3%”.

2. Поштанска штедионица може благајничке записе Народне банке Југославије уписане до дана ступања на снагу ове одлуке наплатити и пре рока њиховог доспећа, без примене дисконта у смислу тачке 2. став 2. Одлуке о каматним стопама и стопама накнаде Народне банке Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 22/91, 38/91, 58/91 и 69/91).

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 325
 10. децембра 1991. године
 Београд

Председник Савета
 гувернера
 гувернер
 Народне банке Југославије,
 Душан Влатковић, с. р.

903.

На основу члана 23. став 1. и члана 80. став 1. тачка 14. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89 и 88/89), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О УСЛОВИМА, НАЧИНУ И ПОСТУПКУ ИСПЛАТЕ И ПОКРИЋА ДИНАРСКИХ ШТЕДНИХ УЛОГА ИСПЛАЋЕНИХ ГРАЂАНИМА СА СТАТУСОМ ИЗБЕГЛИХ ЛИЦА И ОДРЕЂИВАЊУ БАНАКА КОЈЕ ЋЕ ОБАВЉАТИ ТЕ ИСПЛАТЕ

1. У Одлуци о условима, начину и поступку исплате и покрића динарских штедних улога исплаћених грађанима са статусом избеглих лица и одређивању банака које ће обављати те исплате („Службени лист СФРЈ”, бр. 81/91) у тачки 3. после речи: „Новосадска банка д.д., Нови Сад,” додају се речи: „Привредна банка д.д., Нови Сад,”.

2. У тачки 4. став 3. речи: „коју је оверио” замењују се речима: „које је оверио”.

3. У тачки 7. став 2. речи: „број исплате” замењују се речима: „број исплата”.

После става 2. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Средства у смислу става 1. ове тачке Народна банка Југославије обезбеђује банци исплатиоцу и за покриће динарских штедних улога које је та банка исплатила грађанима са статусом избеглих лица од 5. октобра 1991. године.

Изузетно од става 3. ове тачке, Народна банка Југославије обезбедиће банци исплатиоцу покриће и динарских штедних улога исплаћених грађанима са статусом избеглих лица које су банке исплатиоци исплатиле штедишима оних банака са подручја захваћених ратним дејствима за које је Удружење банака Југославије дало писмено обавештење да су престале да исплаћују динарске штедне улоге или су престале да рефундирају динарске штедне улоге које су исплатиле друге банке, и то почев од дана тог обавештења, под условом да је банка исплатилац обезбедила документацију предвиђену овом одлуком.”

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 326
 10. децембра 1991. године
 Београд

Председник Савета
 гувернера
 гувернер
 Народне банке Југославије,
 Душан Влатковић, с. р.

904.

На основу члана 30. и члана 80. став 1. тачка 5. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89 и 88/89), а поводом једностраних аката република које су, супротно Уставу СФРЈ и савезним законима, прогласиле самосталност и сувереност и нарушиле јединствени монетарни и девизни систем земље, Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ОБЕЗБЕЂИВАЊУ УРЕДНОГ ПЛАЋАЊА ОБАВЕЗА ПО ИНОСТРАНИМ КРЕДИТИМА

1. Банке овлашћене за послове са иностранством са седиштем у републикама које су једностраним актима прогласиле самосталност и сувереност и нарушиле јединствени монетарни и девизни систем земље дужне су да све своје обавезе по иностраним кредитима извршавају сопственим девизама.

Одредба става 1. ове тачке односи се и на обавезе по иностраним кредитима за које је федерација или Народна

банка Југославије дала гаранцију или супергаранцију, односно за које је Народна банка Југославије агент платаци.

2. Ако банка из тачке 1. став 1. ове одлуке у року доспелости не измири обавезе по кредитима из тачке 1. став 2. ове одлуке, односно Народној банци Југославије благовремено не обезбеди девизно покриће, Народна банка Југославије ће све стране банке код којих та банка има девизне рачуне известити о њеној неуредности и затражити од њих да, у складу са прописима своје земље, предузму одговарајуће мере док та банка не измири обавезу према Народној банци Југославије. Народна банка Југославије ће о томе известити и међународне финансијске организације, централне банке у иностранству, као и све стране банке – повериоце.

Ако Народна банка Југославије изврши обавезу плаћања по кредитима из тачке 1. став 2. ове одлуке, задужиће банку, односно републику у којој је седиште те банке за износ плаћене девизне обавезе и насталих трошкова, као и за износ камате коју би Народна банка Југославије остварила на средства пласирана у иностранству.

3. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о ограничењу пословања са иностранством банака са територије Републике Словеније и Републике Хрватске („Службени лист СФРЈ”, бр. 74/91).

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 327
10. децембра 1991. године
Београд

Председник Савета
губернера
губернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

УСТАВНИ СУД ЈУГОСЛАВИЈЕ

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ ОДЛУКЕ О ПОСЕБНОМ ДОДАТКУ НА МАЛОПРОДАЈНЕ ЦИЈЕНЕ НАФТНИХ ДЕРИВАТА

1. Уставни суд Југославије, решењем ПУ-број 17/91 од 6. марта 1991. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности Одлуке о посебном додатку на малопродајне цијене нафтних деривата („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске, бр. 1/91) и супротности те одлуке са Законом о систему друштвене контроле цена („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/91).

2. Оспореном одлуком прописано је да се уводи посебан додатак који се наплаћује уз малопродајну цену моторних бензина и плинских уља, у висини одређеној том одлуком.

3. Одредбом члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ, федерација, преко савезних органа, уређује систему друштвене контроле цена и обезбеђује непосредну контролу цена робе и услуга од интереса за целу земљу.

Одредбом члана 13. Закона о систему друштвене контроле цена – највише цене, односно највиши ниво цена, враћање цена на одређени ниво и начин образовања цена, а одредбом члана 14. тог закона прописано је да мере непосредне контроле цена за производе и услуге од интереса за целу земљу прописује Савезно извршно веће.

Одредбом члана 15. тог закона одређено је да су производи од интереса за целу земљу сви производи, осим производа у области занатства и личних услуга, стамбено-комуналне делатности и уређења насеља и простора, образовања, науке, културе и информисања.

Оспорена одлука престала је да важи доношењем Одлуке о престанку важења Одлуке о посебном додатку на малопродајне цијене нафтних деривата („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске, бр. 25/91).

На основу члана 14. Закона о систему друштвене контроле цена, Савезно извршно веће је донело Одлуку о одређивању највиших цена нафте и деривата нафте

(„Службени лист СФРЈ”, бр. 85/90), која је важила у време важења оспорене одлуке. Ступањем на снагу Одлуке о престанку важења Одлуке о одређивању највиших цена нафте и деривата нафте („Службени лист СФРЈ”, бр. 57/91) престала је да важи мера непосредне контроле цена за нафту и нафтне деривате, а цене тих производа образују се сада на основу тржишних критеријума.

Уставни суд Југославије оценио је да Одлука о посебном додатку на малопродајне цијене нафтних деривата у време важења није била сагласна са Уставом СФРЈ и да је била у супротности са Законом о систему друштвене контроле цена јер је у време важења те одлуке Савезно извршно веће било овлашћено, на основу Закона о систему друштвене контроле цена, да одреди највишу цену нафтних деривата.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. став 1. тачка 4. Устава СФРЈ и чл. 35. и 36. став 1. алинеја 3. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 2. октобра 1991. године, донео је

Одлуку

Утврђује се да Одлука о посебном додатку на малопродајне цијене нафтних деривата („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске, бр. 1/91) у време важења није била сагласна са Уставом СФРЈ и да је била у супротности са Законом о систему друштвене контроле цена.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Народним новинама” – службеном листу Републике Хрватске.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, др Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, др Ратко Марковић, Вељко Марковић и Душан Ружић.

ПУ-број 17/91
2. октобра 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДЛУКЕ О НЕПРИ- МЕЊИВАЊУ ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ВОЈНИМ СУ- ДОВИМА И ЗАКОНА О ВОЈНОМ ТУЖИЛАШТВУ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

1. Савезно извршно веће и Савезни секретаријат за народну одбрану покренули су пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности Одлуке о непримењивању Закона о војним судовима („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/77 и 13/82) и Закона о војном тужилаштву („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/77) на територији Републике Хрватске („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске, бр. 26/91).

По мишљењу покретача поступка, оспорена одлука није у сагласности са Уставом СФРЈ јер се републичким прописом не може искључити примена савезних закона на подручју одређене републике.

2. Оспореном одлуком Владе Републике Хрватске прописано је да се на територији Републике Хрватске не примењују одредбе Закона о војним судовима и одредбе Закона о војном тужилаштву.

3. Одредбом члана 206. Устава СФРЈ утврђено је да републички устав не може бити у супротности са Уставом СФРЈ, а да сви закони и други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом СФРЈ.

Одредбом члана 270. Устава СФРЈ утврђено је да су савезни закони и други прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ, ако тим прописима и актима није одређено да се примењују на ужем подручју.

Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ, оценио је да оспорена одлука владе Републике Хрватске о непримењивању одредаба Закона о војним судовима и Закона о војном тужилаштву на територији Републике Хрватске није у сагласности са Уставом СФРЈ. Ову оцену Уставни суд Југославије засновао је на томе што је Уставом СФРЈ изричито утврђено да су савезни закони и други савезни прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ, ако тим законима и прописима није одређено да се примењују на ужем подручју. Зато се, по оцени Уставног суда Југославије, републичким прописом не може одредити да се савезни закони и други савезни прописи и општи акти не примењују на територији одређене републике.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ, на седници од 24. октобра 1991. године, донео је

О д л у к у

Поништава се Одлука о непримењивању одредаба Закона о војним судовима („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/77 и 13/82) и Закона о војном тужилаштву („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/77) на територији Републике Хрватске („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске, бр. 26/91).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Народним новинама” – службеном листу Републике Хрватске.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Суда Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, Вељко Марковић и Душан Ружић.

П-У-бр. 105/91 и 113/91
24. октобра 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОСНОВНЕ УСТАВНЕ ПОВЕЉЕ О САМОСТАЛНОСТИ И НЕЗАВИСНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање сагласности Основне уставне повеље о самосталности и независности Републике Словеније („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 1/91) са Уставом СФРЈ.

Савезно извршно веће сматра да су одредбе Одељка I оспорене повеље, којима је утврђено да је Република Словенија самостална и независна држава, да у Републици Словенији престаје да важи Устав СФРЈ и да Република Словенија преузима сва права и дужности које су Уставом Републике Словеније и Уставом СФРЈ пренете на органе СФРЈ, у несагласности са одредбом члана 2. Устава СФРЈ, којом је утврђено да је Република Словенија у саставу СФРЈ и да за њу важи Устав СФРЈ, са одредбама члана 206. Устава СФРЈ, којима је утврђено да републички устав не може бити у супротности са Уставом СФРЈ и да сви закони, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом СФРЈ, са одредбом члана 244. став 3. Устава СФРЈ, којом је утврђено да се Уставом СФРЈ утврђује која права и дужности у остваривању заједничких интереса врши федерација, а која републичке и покрајинске скупштине преко својих делегација у Скупштини СФРЈ и непосредним одлучивањем, на начин утврђен Уставом СФРЈ, и са одредбама члана 281. и другим одредбама Устава СФРЈ којима су утврђена права и дужности које федерација врши преко савезних органа; да је одредба Одељка II оспорене повеље, којом су одређене државне границе Републике Словеније, у несагласности са одредбама члана 5. ст. 1. и 3. Устава СФРЈ, којима је утврђено да је територија СФРЈ јединствена, да је сачињавају територије социјалистичких република и да се граница СФРЈ не може ме-

њати без сагласности свих република и аутономних покрајина и да су одредбе Одељка III оспорене повеље у несагласности са одредбама члана 203. ст. 1. и 3. Устава СФРЈ, којима је утврђено да се Уставом СФРЈ утврђене слободе, права и дужности човека и грађанина не могу одузети ни ограничити.

2. Основном уставном повељом о самосталности и независности Републике Словеније утврђено је да је Република Словенија самостална и независна држава, да у Републици Словенији престаје да важи Устав СФРЈ и да Република Словенија преузима сва права и дужности које су Уставом Републике Словеније и Уставом СФРЈ пренете на органе СФРЈ (Одељак I); да су државне границе Републике Словеније међународно признате државне границе досадашње СФРЈ та Републиком Аустријом, Републиком Италијом и Републиком Мађарском, у делу у коме се ове државе граниче са Републиком Словенијом, као и граница између Републике Словеније и Републике Хрватске у оквиру досадашње СФРЈ (Одељак II); да Република Словенија обезбеђује заштиту права човека и основних слобода свим лицима на територији Републике Словеније, без обзира на њихову националну припадност, без сваке дискриминације, у складу са Уставом Републике Словеније и важећим међународним уговорима и да су италијанској и мађарској националној заједници у Републици Словенији и њиховим припадницима обезбеђена сва права из Устава Републике Словеније и важећих међународних уговора (Одељак III); да овај уставни акт ступа на снагу даном проглашења на заједничкој седници свих већа Скупштине Републике Словеније (Одељак IV).

3. Уставни суд Југославије заузео је став да Основна уставна повеља о самосталности и независности Републике Словеније нема карактер уставног акта, већ да има карактер општег акта органа друштвено-политичке заједнице у смислу одредбе члана 375. става 1. тачке 4. Устава СФРЈ.

4. Одредбом члана 2. Устава СФРЈ утврђено је да СФРЈ сачињавају: СР Босна и Херцеговина, СР Македонија, СР Словенија, СР Србија, као и САП Војводина и САП Косово, које су у саставу СР Србије, СР Хрватска и СР Црна Гора.

Одредбама члана 5. ст. 1, 3. и 4. Устава СФРЈ утврђено је да је територија СФРЈ јединствена и да је сачињавају територије социјалистичких република; да се граница Социјалистичке Федеративне Републике Југославије не може мењати без сагласности свих република и аутономних покрајина и да се граница између република може мењати само на основу њиховог споразума, а ако се ради о граници аутономне покрајине – и на основу њене сагласности.

Одредбом члана 283. тачка 4. Устава СФРЈ утврђено је да Скупштина СФРЈ одлучује о промени граница Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, а одредбом члана 285. тачка 6. утврђено је да то право Скупштине СФРЈ врши Савезно веће Скупштине СФРЈ.

Одредбом члана 244. став 1. утврђено је да у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији народи и народности и радни људи и грађани остварују и обезбеђују сувереност, равноправност, националну слободу, независност, територијалну целокупност, безбедност, друштвену самозаштиту, одбрану земље, међународни положај и односе земље с другим државама и међународним организацијама, основне демократске слободе и права човека и грађанина, јединствено југословенско тржиште и друге заједничке интересе, а одредбом става 3. истог члана утврђено је да се Уставом СФРЈ утврђује која права и дужности у остваривању заједничких интереса врши федерација, преко савезних органа, а која републичке и покрајинске скупштине, преко својих делегација у Скупштини СФРЈ и непосредним одлучивањем, на начин утврђен Уставом СФРЈ. Одредбом члана 281. Устава СФРЈ утврђена су права и дужности која федерација врши преко савезних органа.

Одредбом члана 398. Устава СФРЈ утврђено је да о промени Устава СФРЈ одлучује Савезно веће Скупштине СФРЈ, уз сагласност скупштина свих република и аутономних покрајина, а ако се променом Устава СФРЈ уређу-

ју само положај република и међусобни односи федерације и република – Савезно веће Скупштине СФРЈ, уз сагласност скупштина свих република.

Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ, оценио је да Основна уставна повеља о самосталности и независности Републике Словеније није сагласна са Уставом СФРЈ.

Такву оцену Уставни суд Југославије засновао је на томе што се одредбама оспорене повеље којима се утврђује да је Република Словенија самостална и независна држава, у којој престаје да важи Устав СФРЈ и која преузима сва права и дужности које су Уставом СФРЈ пренете на органе СФРЈ, утврђује положај Републике Словеније који, према Уставу СФРЈ, не може имати.

Уставом СФРЈ утврђено је да је Република Словенија у саставу СФРЈ и да зато она нема положај самосталне и независне државе, да за Републику Словенију, као и за друге републике важи Устав СФРЈ, да Република Словенија не може својим једностраним актом преузети права и дужности федерације које федерација врши преко савезних органа, нити, пак, једностраним актом може мењати положај републике утврђен Уставом СФРЈ.

Своју оцену Уставни суд Југославије заснива и на томе што се одредбама оспорене повеље границе Републике Словеније, противно Уставу СФРЈ, утврђују као државне границе самосталне и независне државе. Према Уставу СФРЈ само су границе СФРЈ државне границе, оне се не могу мењати без сагласности свих република и аутономних покрајина, а о промени граница СФРЈ одлучује Скупштина СФРЈ, па се та питања не могу уређивати једностраним актима република, како се то чини оспореном повељом.

Уставни суд оцењује да оспорена повеља није у сагласности са Уставом СФРЈ и зато што се њеним одредбама обезбеђује заштита права човека и основних слобода само у складу са Уставом Републике Словеније и међународним уговорима, чиме се може довести у питање обезбеђење појединих права и слобода зајемчених Уставом СФРЈ, а која се, по Уставу СФРЈ, не могу одузети ни ограничити.

5. Уставни суд Југославије, на основу одредаба члана 375. став 1. тачка 4. Устава СФРЈ и члана 36. став 2. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 16. октобра 1991. године, донео је

О д л у к у

Поништава се Основна уставна повеља о самосталности и независности Републике Словеније („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 1/91).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Урадном листу Републике Словеније”.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Димче Козаров, Вељко Марковић, др Ратко Марковић и Душан Ружић.

IУ-број 106/1-91

16. октобра 1991. године

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДЛУКЕ О НЕПРИМЕНЈИВАЊУ ОДРЕДАБА ЗАКОНА О САВЕЗНОМ СУДУ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности Одлуке о непримењивању одредаба Закона о Савезном суду („Службени лист СФРЈ”, бр. 21/74, 20/82, 20/90 и 35/91) на територији Републике Хрватске („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске, бр. 26/91).

По мишљењу покретача поступка, оспорена одлука није у сагласности са одредбом члана 270. Устава СФРЈ,

којом је утврђено да савезни закони и други савезни прописи и општи акти важе на целој територији СФРЈ, ако тим прописима и актима није одређено да се примењују на ужем подручју.

2. Оспореном одлуком Владе Републике Хрватске прописано је да се на територији Републике Хрватске не примењују одредбе члана 10. тачка 3, члана 10а. и члана 31. ст. 2. и 3. Закона о Савезном суду и прописи донесени на основу тог закона који су у супротности са Уставом Републике Хрватске и оспореном одлуком.

3. Одредбама члана 206. Устава СФРЈ утврђено је да републички устав не може бити у супротности са Уставом СФРЈ, а да сви закони и други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом СФРЈ.

Одредбом члана 270. Устава СФРЈ утврђено је да су савезни закони и други прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ, ако тим прописима и актима није одређено да се примењују на ужем подручју.

Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ, оценио је да оспорена одлука Владе Републике Хрватске о непримењивању одредаба Закона о Савезном суду на територији Републике Хрватске није у сагласности са Уставом СФРЈ. Ову оцену Уставни суд Југославије засновао је на томе што је Уставом СФРЈ изричито утврђено да су савезни закони и други савезни прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ, ако тим законима и прописима није одређено да се примењују на ужем подручју. Зато се, по оцени Уставног суда Југославије, републичким прописом не може одредити да се савезни закони и други савезни прописи и општи акти не примењују на територији одређене републике.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ, на седници од 24. октобра 1991. године, донео је

О д л у к у

Поништава се Одлука о непримењивању одредаба Закона о Савезном суду на територији Републике Хрватске („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске, бр. 26/91).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Народним новинама” – службеном листу Републике Хрватске.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Суда Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, Вељко Марковић и Душан Ружић.

II-У-број 110/91

24. октобра 1991. године

Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ УСТАВНОГ ЗАКОНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОСНОВНЕ УСТАВНЕ ПОВЕЉЕ О САМОСТАЛНОСТИ И НЕЗАВИСНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

I

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање сагласности Уставног закона за спровођење Основне уставне повеље о самосталности и независности Републике Словеније („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 1/91) са Уставом СФРЈ.

Савезно извршно веће сматра да се одредбама оспореног закона, којим се остварују принципи садржани у Основној уставној повељи о самосталности и независности Републике Словеније, суспендује примена Устава СФРЈ и савезних закона на територији Републике Словеније, једнострано уређују питања која, према Уставу СФРЈ, уређу-

је федерација, укидају савезни органи, преузимају одређене међународне обавезе Југославије и расподељује имовина Југославије.

По мишљењу Савезног извршног већа, одредбе чл. 1. до 20. оспореног закона нису сагласне са одредбама чл. 244. до 281. Устава СФРЈ, са одредбама чл. 282. до 397, са одредбама чл. 270, 273. и 274. и Амандманом XXXVII на Устав СФРЈ, као ни са одредбама члана 234. Устава СФРЈ и тачке 1. Амандмана XXX на Устав СФРЈ и са одредбом члана 249. став 3. Устава СФРЈ.

2. Уставни суд Југославије заузео је став да Уставни закон за спровођење Основне уставне повеље о самосталности и независности Републике Словеније нема карактер уставног акта, будући да је наведени уставни закон донесен за спровођење Основне уставне повеље о самосталности и независности Републике Словеније за коју је Суд утврдио да нема карактер уставног акта, већ општег акта, па и закон за спровођење тог општег акта не може имати карактер уставног акта, већ има карактер законског акта.

3. Оспореним законом прописано је:

– да органи Републике Словеније преузимају извршавање права и дужности који су Уставом СФРЈ пренети на органе СФРЈ (члан 1);

– да делегатима у Савезном већу Скупштине СФРЈ из Републике Словеније и делегатима Скупштине Републике Словеније у Већу република и покрајина Скупштине СФРЈ престаје мандат и да ће досадашњи члан Председништва из Републике Словеније учествовати у раду Председништва СФРЈ као представник Републике Словеније у складу са смерницама Скупштине Републике Словеније (члан 2);

– да на територији Републике Словеније важе међународни уговори које је закључила Југославија и који се односе на територију Републике Словеније (члан 3);

– да се у Републици Словенији, до доношења одговарајућих прописа Републике Словеније, сходно примењују савезни прописи ако нису у супротности са правним поретком Републике Словеније и да се надлежности које имају органи и организације СФРЈ по тим прописима преносе на органе и организације Републике Словеније (члан 4);

– да одређени новоосновани органи и организације Републике Словеније преузимају послове који су у надлежности савезних органа (члан 5);

– да органи управе СФРЈ, њихове јединице или делови који су послове из своје надлежности вршили на територији Републике Словеније прелазе у органе управе Републике Словеније и да радници тих органа настављају са радом као радници органа управе Републике Словеније (члан 6);

– да представништва СФРЈ у иностранству престају да врше задатке из своје надлежности за Републику Словенију (члан 7);

– да се судски и управни поступци покренути пред органима СФРЈ настављају пред органима Републике Словеније, да су појединачни правни акти које су донели органи СФРЈ или органи других република СФРЈ, а који нису извршени, извршени под одређеним условима и да појединачни правни акти које донесу органи других република важе у Републици Словенији у случајевима, на начин и под условима који важе за појединачне правне акте стране државе (члан 8);

– да Република Словенија преузима на управљање сву покретну и непокретну имовину федерације на територији Републике Словеније (члан 9);

– да ће Извршно веће Скупштине Републике Словеније припремити полазишта за преговоре за расподелу имовине СФРЈ (члан 10);

– да, на основу споразума о правном наслеђу СФРЈ, Република Словенија преузима део државних дугова СФРЈ, уз примену одређених критеријума (члан 11);

– да државни архиви СФРЈ, који се налазе на територији Републике Словеније и који се односе на Републику Словенију, припадају Републици Словенији (члан 12);

– да се, под одређеним условима и у одређеним случајевима, држављани других република изједначавају у правима и дужностима са држављанима Републике Словеније (члан 13);

– да се активним војним лицима, војницима по уговору и грађанским лицима у служби у ЈНА обезбеђују статусна, социјална и друга права стечена по савезним прописима ако та лица наставе службу у територијалној одбрани Републике Словеније (члан 14);

– да држављанима Републике Словеније који служе војни рок у ЈНА престаје дужност служења војног рока у ЈНА (члан 15);

– да се под одређеним условима, физичким лицима која немају држављанство Републике Словеније и правним лицима која имају седиште ван Републике Словеније гарантују својинско право и друга стварна права на непокретности и да та лица, до уређења права страних лица на непокретности, не могу стицати та права на непокретности осим по основу наслеђивања и уз услов стварне узајамности (члан 16);

– да се делегатима из Републике Словеније којима по оспореном закону престаје мандат у Скупштини СФРЈ обезбеђују права по прописима који важе за функционере Републике Словеније или досадашње СФРЈ (члан 17);

– да Република Словенија обезбеђује заштиту права бораца, војних инвалида, чланова породица палих бораца и корисника војних пензија који имају стално пребивалиште у Републици Словенији (члан 18);

– да за динарске штедне улоге, средства на текућим рачунима и девизе на девизним рачунима и штедним књижицама у банкама, односно поштанској штедионици, за које је јемчила Народна банка Југославије, односно СФРЈ, преузима јемство Банка Републике Словеније, односно Република Словенија (члан 19);

– да се одредбе Кривичног закона СФРЈ, којима су као предмет кривично-правне заштите утврђени СФРЈ, њен правни поредак, њени органи, представници или државни симболи, примењују као одредбе којима се врши заштита Републике Словеније, њеног правног поретка, њених органа, представника или државних симбола, ако ови објекти нису заштићени кривичним законом Републике Словеније (члан 20);

– да се Извршно веће стара о извршењу оспореног закона, да изузетно од одредби Закона о спољним пословима, Закона о организацији и области рада републичке управе и Закона о ценама, којима је прописано да ти закони ступају на снагу осмог дана од дана објављивања, наведени закони ступају на снагу даном ступања на снагу оспореног закона и да оспорени закон ступа на снагу даном проглашења (чл. 21, 22. и 23).

II

1. Одредбама чл. 244. до 281. Устава СФРЈ утврђени су односи у федерацији и права и дужности које федерација врши преко савезних органа.

Одредбом члана 270. Устава СФРЈ утврђено је да су савезни закони и други савезни прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ, ако тим прописима и актима није одређено да се примењују на једно подручје.

Одредбама чл. 273. и 277. Устава СФРЈ и одредбама Амандмана XXXVII на Устав СФРЈ утврђена су права и дужности савезних и републичких органа у извршавању савезних закона и других савезних прописа и општих аката.

Одредбом члана 234. Устава СФРЈ утврђено је да одлуке судова имају важност и да су извршиве на целој територији СФРЈ.

Одредбом тачке 1. Амандмана XXX на Устав СФРЈ утврђено је да одлуке, исправе и други појединачни акти које су издали државни органи и овлашћене организације имају исту важност на целој територији СФРЈ.

Одредбом члана 249. став 3. Устава СФРЈ утврђено је да држављани једне републике има на територији друге републике иста права и дужности као и њени држављани.

2. Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ, оценио је да оспорени закон није у сагласности са Уставом СФРЈ.

Такву оцену Уставни суд Југославије засновао је на томе што се одредбама оспореног закона, којима се извршавају принципи садржани у Основној уставној повељи

о самосталности и независности Републике Словеније, суспекдује примена Устава СФРЈ и савезних закона на територији Републике Словеније, уређују односи супротно Уставу СФРЈ и савезним законима, једнострано уређују питања која су Уставом СФРЈ утврђена, као права и дужности федерације и које федерација врши преко савезних органа, укидају савезни органи, преузимају одређене међународне обавезе Југославије и расподељује имовина Југославије, што је несагласно са одредбама члана 244. Устава СФРЈ, које обавезују и Републику Словенију да Уставом СФРЈ утврђене заједничке интересе остварује у федерацији и одредбама члана 281. Устава СФРЈ, којима је утврђено који се заједнички интереси остварују преко савезних органа.

Своју оцену Уставни суд Југославије засновао је и на томе што су одредбе оспореног закона несагласне и са одредбама члана 234, члана 249. став 3. и чл. 270, 273. и 277. Устава СФРЈ и тачке 1. Амандмана ХХХ на Устав СФРЈ, којима је утврђено да одлуке судова имају важност и да су извршиве на целој територији СФРЈ, да држављанин једне републике има на територији друге републике иста права и дужности као и њени држављани, да су савезни закони и други савезни прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ, ако тим прописима и актима није одређено да се примењују на ужем подручју, и да одлуке, исправе и други појединачни акти које су издали државни органи и овлашћене организације имају исту важност на целој територији СФРЈ.

3. Уставни суд Југославије, на основу одредбе члана 375. став 1. тачка 1. Устава СФРЈ, на седници одржаној 16. октобра 1991. године, донео је

О д л у к у

Утврђује се да Уставни закон за спровођење Основне уставне повеље о самосталности и независности Републике Словеније („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 1/91) није у сагласности са Уставом СФРЈ.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Урадном листу Републике Словеније”.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Димче Козаров, др Ратко Марковић, Вељко Марковић и Душан Ружић.

IУ-број 107/1-91

16. октобра 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ЗАКОНА О ЦАРИНСКОЈ СЛУЖБИ И СУПРОТНОСТИ ТОГ ЗАКОНА СА ЗАКОНОМ О ЦАРИНСКОЈ СЛУЖБИ И ЦАРИНСКИМ ЗАКОНОМ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности Закона о царинској служби („Урадни лист Републике Словеније” бр. 1/91) и супротности тог закона са Законом о царинској служби („Службени лист СФРЈ”, бр. 56/80 и 49/87) и Царинским законом („Службени лист СФРЈ”, бр. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 и 21/90).

Савезно извршно веће сматра да су на основу одредаба члана 281. став 1. тач. 5. и 16. Устава СФРЈ искључиво савезни органи надлежни да уреде царински систем и обезбеде његово спровођење и да уреде и обезбеде организацију, надлежност и начин рада царинских органа и материјалне и друге односе царинских органа, па да закон републике, којим се уређују ови односи, није у сагласности са наведеним одредбама Устава СФРЈ. Како је Савезним законом о царинској служби федерација уредила и обезбедила организацију, надлежност и начин рада, материјалне и

друге односе, права, дужности и одговорности радника царинске службе, а Царинским законом уредила царински систем, царинску тарифу и мере ванцаринске заштите, то је оспорени закон у супротности са оба наведена савезна закона, а истовремено није сагласан ни са одредбама члана 206. став 2. и члана 270. Устава СФРЈ и одредбом Амандмана ХХVII тачка 4. став 2. на Устав СФРЈ којима је одређено да савезни закони важе на целој територији СФРЈ и да закони и други прописи република и аутономних покрајина морају бити сагласни са Уставом СФРЈ и не могу бити у супротности са савезним законом.

2. Законом Републике Словеније о царинској служби прописано је да се оснива Републичка управа царина при Републичком секретаријату за финансије Словеније која ће непосредно извршавати законе и опште акте из области царина путем царинарница и других организационих облика које оснива Извршно веће Скупштине Републике Словеније, утврђује делокруг рада ових организационих јединица, уређују радни односи запослених радника у царинским организацијама и одређује преузимање постојећих савезних царинских службеника, табли, штамбиља, жигова, образаца, службене одеће и легитимација, као и свих осталих савезних прописа из области царине дох Република Словенија, у целини, ову област не уреди својим прописима.

3. Одредбама члана 281. став 1. тач. 5. и 16. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа уређује царински систем, царинску тарифу и мере ванцаринске заштите и обезбеђује њихово спровођење и уређује и обезбеђује организацију, надлежност и начин рада савезних органа.

Одредбом члана 270. Устава СФРЈ утврђено је да су савезни закони, други прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ ако тим актима и прописима није одређено да се примењују на ужем подручју.

Законом о царинској служби федерација је, преко савезних органа, уредила и обезбедила организацију, надлежност, начин рада, материјалне и друге односе, права, дужности и одговорности радника органа царинске службе, а Царинским законом је уредила царински систем, царинску тарифу и мере ванцаринске заштите и обезбедила њихово спровођење преко савезних закона.

Уставни суд Југославије оценио је да оспорени закон, у целини, није у сагласности са Уставом СФРЈ и да је у супротности са Законом о царинској служби и Царинским законом.

Ово своје становиште Уставни суд Југославије засновао је на Уставом СФРЈ уређеном праву и дужности федерације да уређује царински систем, царинску тарифу и мере ванцаринске заштите, да обезбеђује њихово спровођење и да уређује и обезбеђује организацију, надлежност и начин рада савезних органа у овој области. Како је федерација наведеним савезним законима уредила у целини ову материју и тим законима није одредила да се они примењују на одређеном подручју, већ они важе за целу територију СФРЈ, то Република Словенија није могла за своју територију исте односе да уреди посебним законом јер је тиме довела у питање примену савезних закона на целој територији СФРЈ.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 16. октобра 1991. године, донео је

О д л у к у

Утврђује се да Закон о царинској служби („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 1/91) није сагласан са Уставом СФРЈ и да је у супротности са Царинским законом („Службени лист СФРЈ”, бр. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 и 21/90) и Законом о царинској служби („Службени лист СФРЈ”, бр. 56/80 и 49/87).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Урадном листу Републике Словеније”.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Суда Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др

Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Димче Козаров, др Ратко Марковић, Вељко Марковић и Душан Ружић.

IУ-број 116/1-91
16. октобра 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ЗАКОНА О ПУТНИМ ИСПРАВАМА ДРЖАВЛАНА РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ И СУПРОТНОСТИ ТОГ ЗАКОНА СА САВЕЗНИМ ЗАКОНОМ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности Закона о путним исправама државлана Републике Словеније („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 1/91) и супротности тог закона са Законом о путним исправама државлана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 30/79 и 53/85).

Савезно извршно веће сматра да оспорени закон није сагласан са чланом 281. став 1. тачка 10. Устава СФРЈ, по коме федерација, преко савезних органа, уређује режим преласка државне границе, и да је тај закон супротан са савезним Законом о путним исправама државлана СФРЈ, којим је уређена та област.

2. Одредбама Закона о путним исправама државлана Републике Словеније уређено је издавање путних исправа (пасоша, заједничких пасоша, дипломатских пасоша, службених пасоша, путног листа, путне исправе, која се издаје на основу међународног уговора, и виза) којима држављани Републике Словеније доказују свој идентитет и држављанство за време боравка у иностранству.

3. Одредбом члана 281. став 1. тачка 10. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује режим преласка преко државне границе.

Законом о путним исправама државлана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 30/79 и 53/85) уређен је режим преласка преко границе СФРЈ и утврђено: да држављанин СФРЈ има право да прелази државну границу и борави у иностранству са путном исправом и визом под условима прописаним овим законом; да се путна исправа и виза издају по одредбама овог закона, ако међународним уговором није друкчије одређено; да путна исправа, за време боравка у иностранству, служи њеном имаоцу за утврђивање идентитета и као доказ о држављанству СФРЈ и да држављанин СФРЈ има само једну путну исправу (пасош) исте врсте.

4. Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ и савезног закона, оценио је да оспорени Закон о путним исправама државлана Републике Словеније није сагласан са Уставом СФРЈ и да је у супротности са Законом о путним исправама државлана СФРЈ. Ову оцену Уставни суд Југославије засновао је на томе што је, по Уставу СФРЈ, само федерација овлашћена да уређује режим преласка државне границе и, у оквиру тога, да уређује и начин издавања и важења путних исправа – за све државлане СФРЈ. То значи да републике немају уставно овлашћење да уређују ову област, па је Република Словенија, доносећи оспорени закон, прекорачила своја овлашћења уредивши област која се уређује само савезним законом. Доношењем оспореног закона нарушен је и уставни принцип из члана 270. Устава СФРЈ о важењу савезних закона и других прописа и општих аката савезних органа на целој територији СФРЈ будући да се оспореним законом искључује примена савезног Закона о путним исправама државлана СФРЈ на територији Републике Словеније. Стога је Уставни суд Југославије оценио да оспорени Закон о путним исправама државлана Републике Словеније није сагласан са Уставом СФРЈ и да је у супротности са савезним законом.

5. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и чл. 35. и 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 16. октобра 1991. године, донео је

О д л у к у

Утврђује се да одредбе Закона о путним исправама државлана Републике Словеније („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 1/91) нису сагласне са Уставом СФРЈ и да су у супротности са Законом о путним исправама државлана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 30/79 и 53/85).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Урадном листу Републике Словеније”.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Уставног суда Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Димче Козаров, др Ратко Марковић, Вељко Марковић и Душан Ружић.

IУ-број 113/1-91
16. октобра 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ РЕЗОЛУЦИЈЕ О ПРЕДЛОГУ ЗА СПОРАЗУМНО РАЗДРУЖИВАЊЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

1. Савезно извршно веће и Председништво СФРЈ покренули су пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности Резолуције о предлогу за споразумно раздруживање Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 7/91).

Савезно извршно веће и Председништво СФРЈ сматрају да Резолуција није у сагласности са Уставом СФРЈ јер је у одељку I Основних начела Устава СФРЈ изражено право сваког народа на самоопредељење, укључујући и право на отцепљење, али у нормативном делу Устава СФРЈ то право није зајемчено, нити је разрађен поступак по коме се то право може остварити. Резолуција не може бити правни основ за реализацију права народа на отцепљење, а поготову за раздруживање, на основу кога настају две или више држава. Право народа на отцепљење, односно начин остваривања тог права једино је могуће утврдити Уставом СФРЈ.

Покретачи поступка истичу да се Резолуцијом утврђује да се Република Словенија формира као самостална, суверена и независна држава и, на тај начин, на територији СФРЈ, покушава створити нова суверена држава, чиме се доводи у питање територијални интегритет СФРЈ утврђен у чл. 2. и 5. Устава СФРЈ, којима је утврђено које републике и аутономне покрајине сачињавају СФРЈ, као и то да је територија СФРЈ јединствена и да је сачињавају територије социјалистичких република.

Савезно извршно веће и Председништво СФРЈ сматрају да Резолуција није у сагласности ни са петим делом Устава СФРЈ – чл. 398. до 403 – којима је прописан начин и поступак промене Устава СФРЈ, у коме републике имају значајну, али не и искључиву улогу. Резолуцијом се игнорише Уставом СФРЈ утврђена улога Скупштине СФРЈ у промени Устава СФРЈ.

2. Одредбама одељка III Резолуције о предлогу за споразумно раздруживање Социјалистичке Федеративне Републике Југославије утврђено је да се Република Словенија формира као самостална, суверена и независна држава и утврђене су државне границе нове државе Републике Словеније.

3. Одредбама члана 2. Устава СФРЈ утврђено је које републике, као и аутономне покрајине које су у саставу СР Србије сачињавају СФРЈ. Одредбом члана 5. став 1. Уста-

ва СФРЈ утврђено је да је територија СФРЈ јединствена и да је сачињавају територије социјалистичких република, а одредбом става 3. истог члана утврђено је да се граница Социјалистичке Федеративне Републике Југославије не може мењати без сагласности свих република и аутономних покрајина. Одредбом тачке 4. члана 283. утврђено је да Скупштина СФРЈ одлучује о промени граница Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, а одредбом тачке 6. члана 285. утврђено је да то право Скупштине СФРЈ врши Савезно веће Скупштине СФРЈ.

Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ, оценио је да одредбе одељка III Резолуције о предлогу за споразумно раздруживање Социјалистичке Федеративне Републике Југославије нису у сагласности са Уставом СФРЈ. Ову оцену Уставни суд заснива на томе што се одредбама одељка III наведене резолуције чини, у ствари, издвајање или отцепљење Републике Словеније од СФРЈ једностранним актом Републике Словеније. Тим једностранним актом чини се и покушај промене граница СФРЈ. Међутим, право сваког народа на самоопредељење, укључујући и право на отцепљење, па и на раздруживање може се остварити само у складу са Уставом СФРЈ. Уставом СФРЈ утврђено је које републике, као и аутономне покрајине које су у саставу СР Србије сачињавају СФРЈ, затим да је територија СФРЈ јединствена, да се граница СФРЈ не могу мењати без сагласности свих република и аутономних покрајина и да Скупштина СФРЈ одлучује о промени граница Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. Та се питања не могу уређивати једностранним актима република, као што се то покушава учинити Резолуцијом о предлогу за споразумно раздруживање Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. став 2. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 2. октобра 1991. године, донео је

О д л у к у

Поништавају се одредбе одељка III Резолуције о предлогу за споразумно раздруживање Социјалистичке Федеративне Републике Југославије („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 7/91).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Урадном листу Републике Словеније”.

Ову одлуку Уставни суд Југославије је донео у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, др Ратко Марковић, Вељко Марковић и Душан Ружић.

ПУ-број 37/91

2. октобра 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ДЕКЛАРАЦИЈЕ ПОВОДОМ НЕЗАВИСНОСТИ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности Декларације поводом независности („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 1/91).

Савезно извршно веће сматра да Декларација поводом независности није сагласна са Уставом СФРЈ због тога што је том декларацијом Република Словенија, преко републичког органа, уредила права и дужности које, према Уставу СФРЈ, има право и дужност да уреди федерација преко савезних органа, што је она и уредила Уставом СФРЈ, савезним законима и другим општим актима.

2. Декларацијом поводом независности прописано је следеће: да је Скупштина Републике Словеније била

дужна донети Темелјну уставну повељу о самосталности и независности Републике Словеније пошто није прихваћен предлог за споразумно раздруживање Социјалистичке Федеративне Републике Југославије; да се самосталност и независност Републике Словеније има схватити као услов за ступање у нове интеграције у оквиру досадашње Југославије и у европске оквире; да Устав СФРЈ на територији Републике Словеније (постојеће унутрашње границе) више не важи; да ће се наставити поступци преузимања стварне власти на територији Републике Словеније; да се признаје Република Хрватска као суверена држава са међународним субјективитетом; да делегатима у Скупштини СФРЈ престаје мандат од дана проглашења Декларације поводом независности; да се досадашњи члан Председништва СФРЈ из Републике Словеније овлашћује да, у складу са смерницама Скупштине Републике Словеније, учествује у раду Председништва СФРЈ и да ће Република Словенија испуњавати и поштовати сва начела међународног права и у смислу правног наслеђа и одредаба свих међународних уговора које је закључила Социјалистичка Федеративна Република Југославија, а који се односе на територију Републике Словеније.

3. Одредбама члана 5. Устава СФРЈ утврђено је да је територија Социјалистичке Федеративне Републике Југославије јединствена и да је сачињавају територије социјалистичких република, те да се граница Социјалистичке Федеративне Републике Југославије не може мењати без сагласности свих република и аутономних покрајина, а одредбом члана 285. став 1. тачка 6. утврђено је да Савезно веће Скупштине СФРЈ одлучује о промени граница Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Одредбама чл. 142. и 307. Устава СФРЈ утврђено је да се опозив делегата у скупштини друштвено-политичке заједнице у начелу врши на начин и по поступку за избор делегата и да делегатима у већу Скупштине СФРЈ, чији мандат истиче, престаје функција даном верификације мандата нових делегата, а одредбом тачке 1. Амандмана XI на Устав СФРЈ утврђено је да се опозив делегата у Савезном већу Скупштине СФРЈ уређује савезним законом.

Одредбама чл. 329. и 330. Устава СФРЈ утврђено је да Председништво СФРЈ врши своја права и дужности на основу и у оквиру Устава СФРЈ и савезних закона и одговорило је за то, те да Председништво СФРЈ ради на основу усглашавања ставова својих чланова и одлучује на начин утврђен пословником о раду Председништва СФРЈ, а одредбом члана 281. став 1. тачка 16. утврђено је да федерација преко савезних органа уређује и обезбеђује надлежност и начин рада савезних органа.

Одредбама чл. 398. до 403. Устава СФРЈ утврђен је поступак за промену Устава СФРЈ и то да усвојену промену Устава СФРЈ проглашава Савезно веће Скупштине СФРЈ.

Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ, оценио је да Декларација поводом независности није сагласна са Уставом СФРЈ. Ту оцену Уставни суд Југославије засновао је на томе што, према Уставу СФРЈ, република нема право и дужност да, преко републичког органа, ставља ван снаге Устав СФРЈ на територији републике и да уређује престанак функције делегата у Скупштини СФРЈ, начин рада чланова Председништва СФРЈ, примену међународних уговора, надлежност и начин рада савезних органа како је то уређено наведеном декларацијом, будући да је Уставом СФРЈ изричито утврђено да је право и дужност федерације да, преко савезних органа, уређује те односе, што је она и уредила.

Осим тога, Уставни суд Југославије утврдио је да Декларација поводом независности има карактер општег акта којим се извршава Темелјна уставна повеља о самосталности и независности Републике Словеније („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 1/91) коју је Уставни суд Југославије поништио одлуком бр. IУ-106/1-91 јер је оценио да она није сагласна са Уставом СФРЈ. Како се наведеном декларацијом извршава неуставни општи акт који се, на основу одлуке Уставног суда Југославије, више не може примењивати, то, према схватању Уставног суда Југославије, наведена декларација ни због тога није сагласна

са Уставом СФРЈ јер општи акт којим се извршава неуставни општи акт, који се више не може примењивати, по самој природи ствари не може бити сагласан са Уставом СФРЈ.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 355. Устава СФРЈ и чл. 35. и 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 9. октобра 1991. године, донео

О д л у к у

Поништава се Декларација поводом независности („Урадни лист Републике Словеније”, бр. 1/91).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Урадном листу Републике Словеније”.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Димче Козаров, Вељко Марковић и Душан Ружић.

II–У–број 122/91
9. октобра 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДЛУКЕ О НЕПРИМЕЊИВАЊУ ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности Одлуке о непримењивању одредаба Закона о парничном поступку („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/77, 36/80, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90 и 35/91) на територији Републике Хрватске („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске бр. 26/91).

По мишљењу покретача поступка, оспорена одлука није у сагласности са одредбом члана 270. Устава СФРЈ, којом је утврђено да савезни закони и други савезни прописи и општи акти важе на целој територији СФРЈ, ако тим прописима и актима није одређено да се примењују на ужем подручју.

2. Оспореном одлуком Владе Републике Хрватске прописано је:

„На територији Републике Хрватске не примењују се следеће одредбе чланка 1. до 3. Закона о измјенама и допунама Закона о парничном поступку („Службени лист СФРЈ”, бр. 35/91) у вези чланка 34. тачка 2, чланка 45. допуна ставка 1. те допуна чланка 503. Закона о парничном поступку („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/77, 36/80, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90 и 35/91).

На територију Републике Хрватске не примјењују се одредбе прописа донесених на темељу Закона о парничном поступку које су у супротности с Уставом Републике Хрватске и овом одлуком”.

3. Одредбама члана 206. Устава СФРЈ утврђено је да сви закони и други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом СФРЈ.

Одредбом члана 270. Устава СФРЈ утврђено је да су савезни закони и други прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ, ако тим прописима и актима није одређено да се примењују на ужем подручју.

Одредбом члана 281. став 1. тачка 12. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује кривични поступак и друге судске поступке, осим посебних поступака у областима у којима друштвене односе уређују републике, односно аутономне покрајине својим прописима.

Уставни суд Југославије, полазећи од наведених одредаба Устава СФРЈ, оценио је да оспорена одлука Владе Републике Хрватске о непримењивању одредаба Закона о парничном поступку на територији Републике Хрватске није у сагласности са Уставом СФРЈ. Ову оцену Уставни суд Југославије засновао је на томе што је Уставом СФРЈ

изричито утврђено да су савезни закони и други савезни прописи и општи акти обавезни на целој територији СФРЈ, ако тим законима и прописима није одређено да се примењују на ужем подручју. Зато се, по оцени Уставног суда Југославије, републичким прописом не може одредити да се савезни закони и други савезни прописи и општи акти не примењују на територији одређене републике.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ, на седници одржаној 24. октобра 1991. године, донео је

О д л у к у

Поништава се Одлука о непримењивању одредаба Закона о парничном поступку на територији Републике Хрватске („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске бр. 26/91).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Народним новинама” – службеном листу Републике Хрватске.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Суда Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Слободан Благојевић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, Вељко Марковић и Душан Ружић.

II–У–број 109/91
24. октобра 1991. године
Београд

Председник Уставног суда
Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

Р Е Ш Е Њ Е

О ОБУСТАВИ ИЗВРШЕЊА ПОЈЕДИНАЧНИХ АКТА И РАДЊИ ПРЕДУЗЕТИХ НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ САБОРА РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ О РАСКИДУ ДРЖАВНО–ПРАВНЕ ВЕЗЕ СА СФРЈ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности Одлуке Сабора Републике Хрватске о раскиду државно–правне везе са СФРЈ („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске, бр. 53/91).

Савезно извршно веће предложило је да Уставни суд Југославије, у смислу члана 379. Устава СФРЈ, нареди да се обустави извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу оспорене одлуке, будући да би извршењем тих аката и радњи могле наступити неотклоњиве штетне последице.

2. Одлуком Сабора Републике Хрватске о раскиду државно–правне везе са СФРЈ утврђено је да Република Хрватска, од 8. октобра 1991. године, раскида државно–правне везе, на основу којих је, заједно са осталим републикама и покрајинама, чинила досадашњу СФРЈ; да одриче легитимитет и легалитет свим телима федерације и да не признаје ваљаним ни један акт било којег тела које наступа у име бивше федерације – СФРЈ; да, на основу узамјамности, признаје самосталност и сувереност осталих република бивше СФРЈ, јемчи и осигурава основна права човека и националних мањина, гарантованих Општом декларацијом Уједињених нација и другим међународним документима, који се наводе у оспореној одлуци, да је спремна да улази у међудржавне асоцијације с другим државама и да ће наставити поступак утврђивања међусобних права и обавеза у односу на остале републике бивше СФРЈ и у односу на бившу федерацију.

3. Одредбом члана 379. Устава СФРЈ утврђено је да Уставни суд Југославије може у току поступка, до доношења коначне одлуке, наредити да се обустави извршење појединачног акта или радње која је предузета на основу закона, другог прописа или општег акта органа друштвено–политичке заједнице или самоуправног општег акта чија се уставност, односно законитост оцењује ако би њиховим извршењем могле наступити неотклоњиве штетне последице.

Уставни суд Југославије оценио је да су испуњени услови из члана 379. Устава СФРЈ да нареди да се обустави извршење појединачних аката и радњи предузетих на ос-

нову Одлуке Сабора Републике Хрватске о раскиду државно-правне везе са СФРЈ.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 379. Устава СФРЈ, на седници одржаној 20. новембра 1991. године, донео је

Решење

Обустава се извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке Сабора Републике Хрватске о раскиду државно-правне везе са СФРЈ („Народне новине” – службени лист Републике Хрватске, бр. 53/91).

Решење објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Народним новинама” – службеном листу Републике Хрватске.

Бр. ПУ-194/91

20. новембра 1991. године
Београд

Председник

Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ АМБАСАДОРА У САВЕЗНОМ СЕКРЕТАРИЈАТУ ЗА ИНОСТРАНЕ ПОСЛОВЕ

Разрешава се Бранко Вукушић дужности амбасадора у Савезном секретаријату за иностране послове, са 31. децембром 1991. године, због одласка у пензију.

Именованом престаје радни однос са 31. децембром 1991. године.

Савезно извршно веће

С. п. п. бр. 1618
14. новембра 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

ПОСТАВЉЕЊА И РАЗРЕШЕЊА

На основу члана 236. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90, 74/90 и 35/91), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ДИРЕКТОРА САВЕЗНЕ УПРАВЕ ЗА РАДИО-ВЕЗЕ

Разрешава се др Драшко Марин дужности директора Савезне управе за радио-везе.

Именованом престаје радни однос са 30. новембром 1991. године.

Савезно извршно веће

С. п. п. бр. 1615
28. новембра 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

На основу члана 244. став 1. и члана 390. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90, 74/90 и 35/91), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ АМБАСАДОРА У САВЕЗНОМ СЕКРЕТАРИЈАТУ ЗА ИНОСТРАНЕ ПОСЛОВЕ

Разрешава се Анте Илић дужности амбасадора у Савезном секретаријату за иностране послове, са 31. децембром 1991. године, због одласка у пензију.

Именованом престаје радни однос са 31. децембром 1991. године.

Савезно извршно веће

С. п. п. бр. 1617
14. новембра 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

На основу члана 244. став 1. и члана 390. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90, 74/90 и 35/91), Савезно извршно веће доноси

САДРЖАЈ:

	Страна
899. Наредба о ангажовању добровољаца у оружаним снагама СФРЈ за време непосредне ратне опасности	1417
900. Правилник о изменама и допунама Правилника о примени пореских стопа и примени пореских олакшица и ослобођења и о начину вођења евиденције, обрачунавања и плаћања пореза на промет производа и услуга	1417
901. Правилник о легитимацији савезног инспектора за опојне дроге	1418
902. Одлука о изменама Одлуке о посебној резерви ликвидности Поштанске штедионице	1420
903. Одлука о изменама и допунама Одлуке о условима, начину и поступку исплате и покрића динарских штедних улога исплаћених грађанима са статусом избеглих лица и одређивању банака које ће обављати те исплате	1420
904. Одлука о обезбеђивању уредног плаћања обавеза по иностраним кредитима	1420
Одлука о оцењивању уставности и законитости Одлуке о посебном додатку на малопродајне цијене нафтних деривата	1421
Одлука о оцењивању уставности Одлуке о неприменљивању одредаба Закона о војним судовима и Закона о војном тужилаштву на територији Републике Хрватске	1421
Одлука о оцењивању уставности основне уставне повеље о самосталности и независности Републике Словеније	1422
Одлука о оцењивању уставности Одлуке о неприменљивању одредаба Закона о Савезном суду на територији Републике Хрватске	1423
Одлука о оцењивању уставности Уставног закона за спровођење Основне уставне повеље о самосталности и независности Републике Словеније	1423
Одлука о оцењивању уставности Закона о царинској служби и супротности тог закона са Законом о царинској служби и Царинским законом	1425
Одлука о оцењивању уставности Закона о путним исправама држављана Републике Словеније и супротности тог закона са савезним законом	1426
Одлука о оцењивању уставности Резолуције о предлогу за споразумно раздруживање Социјалистичке Федеративне Републике Југославије	1426
Одлука о оцењивању уставности Декларације поводом независности	1427
Одлука о оцењивању уставности Одлуке о неприменљивању одредаба Закона о парничном поступку на територији Републике Хрватске	1428
Решење о обустави извршења појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке Сабора Републике Хрватске о раскиду државно-правне везе са СФРЈ	1428
Постављења и разрешења	1429

НОВО!

НОВО!

ЗБИРКА ПРОПИСА О ДРУШТВЕНОМ КАПИТАЛУ И ЊЕГОВОМ ПРЕТВАРАЊУ У ДРУГЕ ОБЛИКЕ СВОЈИНЕ

(савезни прописи, прописи Републике Србије и Републике Црне Горе)

АУТОРИ: СИНИША БЕРДОВИЋ И МИРОСЛАВ БЕРДОВИЋ

Друштвена предузећа, банке, заједнице осигурања имовине и лица, задруге и друга правна лица која располажу друштвеним капиталом морају, у складу са савезним и републичким прописима, да трансформишу друштвену својину у друге облике својине. Ова збирка прописа ће им помоћи да то ураде што квалитетније и безболније.

Ова збирка је неопходна стручним службама у предузећима, банкама, привредним коморама, судовима, органима управе и адвокатима као инструктиван и приручан инструмент у свакодневном раду на пословима нове организације предузећа, банке, задруге, деоничког друштва и заједнице осигурања имовине и лица. . . . . Претплатна цена 700,00 дин.

Поруџбине слати на адресу: НИУ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ, Београд, Јована Ристића 1.
Поштански фах 226, телефон 651-840, телекс 11756, телефакс 651-482.

НИУ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ
11000 Београд, Ј. Ристића 1

НАРУџБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујемо:

600790 ЗБИРКУ ПРОПИСА О ДРУШТВЕНОМ КАПИТАЛУ ..... _____ КОМ.

Плаћање рачуна у року од 15 дана. Физичка лица поужећем.

У случају спора надлежан је одговарајући суд у Београду.

Адреса поручиоца: _____

/број жиро-рачуна/

У _____, _____ 199 .

/М.П./

Потпис поручиоца,

НОВО

НОВО

ОБАВЕЗНО

Новинско-издавачка установа Службени лист СФРЈ, Београд, пустила је у штампу ЈЕДИНСТВЕНУ

1. ДЕОНИЧКУ КЊИГУ УПИСАНИХ И УПЛАЋЕНИХ ДЕОНИЦА (с упутством о вођењу)
2. ДОСИЈЕ ДЕОНИЧАРА (ПВЦ и картон)
3. ОБРАЗАЦ ЗА УПИС И УПЛАТУ ДЕОНИЦА
4. НОТУ О ПРИЈЕМУ ДЕОНИЦА НА БЛАГАЈНИ ИЗДАВАОЦА ДЕОНИЦА

Законом о предузећима („Службени лист СФРЈ”, бр. 77/88, 40/89, 46/90 и 61/90) прописана је обавеза вођења Деоничке књиге.

Деоничку књигу води свако деоничко друштво које је издало деонице на име деоничара (интерне, обичне, привилеговане и др.) и на тој књизи заснива права и обавезе деоничара на управљање друштвом, обрачун и исплате годишње дивиденде по завршном рачуну за 1991. годину, као и друга права и обавезе деоничара и друштва.

Деоничка књига уписаних и уплаћених деоница штампа се у тврдом повезу са свим неопходним подацима у 100 листова (до 500 уписаних деоничара) и служи као трајни документ.

Деонички досије деоничара штампа се у виду фасцикле за сваког деоничара у коју се уносе сви неопходни подаци и документи (огласи о упису деоница, уговор – изјава, потврда о пријему деонице, обрачун, исплате, спорови, белешке и др.).

Образац за упис и уплату деоница је Изјава и потврда о упису и уплати деоница која се издаје сваком деоничару приликом уписа или уплате.

Нота о пријему деоница на благајни издаваоца деоница је блок и служи као потврда о пријему откупљених и уписаних деоница у номиналној вредности. Нота у свом садржају има потребне рубрике нпр. номиналну вредност, вредност по једном комаду, број комада, серијски и контролни број, као и остале податке.

Обрасци се штампају у ограниченом броју примерака, а излазе из штампе у првој половини децембра 1991. године.

Поруџбине слати на адресу: НИУ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ, Београд, Јована Ристића 1, поштански фах 226, телефони 651-671 и 651-985, телекс 11756, телефакс 651-482.

НИУ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ
11000 Београд, Ј. Ристића 1

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујемо:

111310 Деоничку књигу уписаних и уплаћених деоница

КОМ _____ цена 1.000 дин.

310530 Досије деоничара (ПВЦ)

КОМ _____ цена 300 дин.

301680 Досије деоничара (картон)

КОМ _____ цена 80 дин.

111320 Упис и уплата деоница (блок од 100 листова А/4)

КОМ _____ цена 200 дин.

111330 Нота о пријему деоница (блок од 100 листова А/5)

КОМ _____ цена 200 дин.

Плаћање рачуна у законском року.

У случају спора надлежан је одговарајући суд у Београду.

Адреса поручиоца: _____

_____
/број жиро-рачуна/

У _____, _____ 1991.

/М.П./

Потпис поручиоца,
_____

НОВО!

НОВО!

НОВО!

Непосредно по усвајању у Скупштини Републике Србије излази из штампе

ЗАКОН

О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ

(са предговором и регистром појмова)

Приредио: *Александар ЈОКСИМОВИЋ*

Ово је нови закон о пензијском и инвалидском осигурању који ће се примењивати на целој територији Републике Србије.

Закон је неопходан свима који раде на остваривању права из пензијског и инвалидског осигурања у свакој установи и предузећу.

Цена 650,00

Поруџбине слати на адресу: НИУ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ, Београд, Јована Ристића 1, поштански фах 226, телефон 651-840, телекс 11756, телефакс 651-482.

НИУ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ
11000 Београд, Ј. Ристића 1

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујемо:

610100 ЗАКОН О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ ..... _____ КОМ.

Плаћање рачуна у законском року. Физичка лица поузећем.

У случају спора надлежан је одговарајући суд у Београду.

Адреса поручиоца: _____

_____ /број жиро-рачуна/

У _____, _____ 1991.

/М.П./

Потпис поручиоца, _____